

dreder gamle frie England om Tilstanden der, skal jeg minde det ærede Medlem om, at en af Faktorene til, at denne Lov er kommen frem, er den Lov, som findes i England, om Undersøgelser af Levnetsmidler. Der er her i Byen Kemikere, som ubetinget staa paa den Side, som f. Ex. jeg staa paa. De ere netop rejste til England, og efter at de have set det praktisk, ere de vendte tilbage til deres Fædreland og staa paa den Side, jeg staa paa. Saa det var et uheldigt Exempel. Saa kom det ærede Medlem tilsidst til Socialisterne. Jeg skal gjerne tilstaa, at, selv om jeg ikke er vred, fordi det ærede Medlem kaldte mig Socialist, forbauser det mig dog ikke lidt. Det er længe siden, jeg er bleven saa glad ved det gamle Ordsprog, vi have ude paa Landet, at det gaar ikke altid saa haardt til, som Præsten prædiker, som jeg blev i det Dieblis, det ærede Medlem kom og fortalte os, at vi med Hensyn til denne Lov vare Socialister og stode paa et socialistisk Standpunkt. Ja, jeg har erklæret ubetinget ikke at holde mig til de Frihedsmænd, der hylde det Adam Smithske System, som blev løst til Skyerne i gamle Dage. Det var Topmaalet af Lykke: den frie Konkurrence. Naar den drives i sine ypperste Konsekvenser, bliver det Smaafolkene, det gaar ud over, og Kapitalen, der kommer ovenpaa, og de Smaa have et berettiget Krav paa at forlange af de Styrende, at de række dem en Haand, saavidt det kan forenes med den personlige Frihed og ikke træder den for nær. Jeg siger Frihed for Alt, hvad der stammer fra Manden. Deri er jeg enig med det ærede Medlem, men jeg er ikke enig med det ærede Medlem i, at Kapitalen skal have Lov til at lægge Arbejderne øde. Det ærede Medlem vil finde den samme Sætning i Socialdemokraten. Er jeg Socialist af den Grund, er jeg slet ikke vred for at blive kaldt det. Det tyktes mig, at det ærede Medlem er ved de Forsøg, han her idag har gjort paa at være imod denne Lov — saavidt jeg kan skjønne, det kan naturligtvis være, at mit Skjøn er galt — blevet jo længere desto mere ubegribeligt, og jeg tænker, at, hvis han tager Ordet for 3die og 4de Gang, bliver han endnu mere ubegribelig paa dette Omraade. Jeg veed, at det ærede Medlem har et varmt Hjerte for og har høvet sin Røst ofte for Smaafolk for at hjælpe dem, men hvor opmærksom jeg end har hørt efter hans Udtalelser idag, har jeg sandelig ikke forstaaet ham.

Beth: Det er ikke min Hensigt idag at komme nærmere ind paa selve Lovforslaget. Saaledes som det foreligger, er det jo tilstrækkeligt efter min Opfattelse, og idetmindste i ethvert Fald fra min Side omtalt ved de tidligere Forhandlinger. Det er kun et ganske enkelt Punkt, jeg skal tillade mig idag at fremdrage og gjøre nogle Bemærkninger om, et Punkt, som endog neppe efter Lovforslagets Form, som det foreligger idag, kan

siges strengt taget at høre ind under Forhandlingsggenstanden. Jeg mener Spørgsmaalet om, hvorvidt der er Anledning til at gaa til højere Straffe end de, som Straffeloven foreskriver, eller ialtsald de, som vore Domstole i Genhold til Straffelovens Forrifter pleie at anvende, eller ikke. Jeg siger, der er ikke stillet noget Ændringsforslag til Forhandlingen idag paa dette Omraade, men der er dog fra den høitærede Justitsministers Side og ogsaa fra det ærede Medlem for Standerborg Amts 1ste Valgfreds (Bajer) fremkommet nogle Ytringer i saa Henseende, saa at det maatte turde være paa sin Plads dog at omtale dette Punkt. Jeg kan være fuldkommen enig med den høitagtede Justitsminister i, at det er en Skjønssag, det er Noget, man kan have sin Mening om, hvorvidt man bør gaa til en Bestemmelse — det er egentlig det, som den høitærede Justitsminister har talt for — der gaar ud paa, at man i ethvert Tilfælde skal sætte Fængselsstraf selv for den mindste Lovovertrædelse paa det Omraade, som der er Spørgsmaal om. Det er en Mening, jeg kan forstaa, jeg satter fuldkommen, at man kan mene, at disse Lovovertrædelser ere af en saadan Bestaafenhed, at de under ingen Omstændigheder bør slippe ringere, end idetmindste med Fængselsstraf; men der er en anden Side af denne Sag, og det er den, som jeg vil tillade mig med et Par Ord at henlede det høie Things Opmærksomhed paa. Det maa da nemlig fra alle Sider erkjendes, at Betingelsen for Straf, og i dette Tilfælde altsaa for Fængselsstraf, naar man ubetinget vilde gaa dertil, maatte være den, at det foreligger aldeles utvivlsomt, at en Forfeelse er begaaet, men der træffe vi Sagens svage Side, thi det er netop intet Sted i saa høi Grad Tilfældet som netop paa disse Omraader, at det kan være tvivlsomt og et stort Spørgsmaal, som det er overordentligt vanskeligt at afgjøre, om en Forfeelse foreligger eller ikke. Det, som Erfaringen fra Udlandet viser, har fremkaldt saa stærke Domme, jeg kunde næsten sige, saa heftige Udbrud imod strenge Straffe, er dette, og man gjentagne Gange har maattet erkjende, at man er kommen til at straffe af en Feiltagelse, hvor der ikke burde straffes, netop fordi det fortrinnsvis paa disse Omraader er saa overordentlig vanskeligt at afgjøre i nogle Tilfælde, om en Forfeelse har fundet Sted eller ikke. Det er det, der er den svage Side ved Sagen. Erfaringerne fra Udlandet vise, at man er kommen til at straffe Personer for Forsalfkning, om hvem det siden er blevet oplyst, at de slet ikke havde gjort sig skyldige deri; det var kun en utyndig, ikke tilstrækkelig sagtyndig Undersøgelse, som tog feil og troede, at der forelaa Forsalfkning, og saa straffede man; men det viste sig siden, da bedre og dygtigere Kemikere kom til, at det ikke var Tilfældet. Intet er vanskeliggere end en kemisk og i Særdeleshed organisk Analyse i Forbindelse med